

ת"ד 2130/12/18 - מדינת ישראל נגד זקלין חיים - נוכחת

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 2130-12-18 מדינת ישראל נ' חיים
תיק חיצוני: 505230/2017

בפני
מאשימה
נגד
נאשמים
כב' השופט שופט בכיר, אלון אופיר
מדינת ישראל ע"י לשכת תביעות תנועה נגב
זקלין חיים - נוכחת ע"י ב"כ עו"ד גיל אביטל בשם עו"ד שפר
שירי

גזר - דין

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה כי גרמה לתאונת דרכים עת פגעה עם רכבה בהולכת רגל מבוגרת שחצתה כביש במעבר חצייה, וגרמה לה חבלות של ממש.

המדובר באירוע שהתרחש בחודש נובמבר 2017 ושנה לאחר הגישה המדינה כתב אישום כנגד הנאשמת.

בטיעוניה, ביקשה המדינה להחמיר עם הנאשמת תוך שביקשה לגזור עליה מאסר מותנה, פסילה ארוכה, פסילה מותנית קנס ופיצוי לנפגעת.

לשיטת המדינה, אף שאין לנאשמת עבר תעבורתי מכביד, רף הרשלנות במקרה זה לצד חומרת הפגיעות שנגרמו להולכת הרגל מצדיקים החמרה בענישתה.

ב"כ הנאשמת טענה כי רשלנות הנאשמת במקרה זה רגעית וקצרה. רף החבלות שנגרמו אינו חריג ואינו כולל חבלת ראש שגרמה לנזק ממשי. חבלת הגוף היא בעיקר לאגן ובהינתן שגם הנאשמת עצמה סובלת מנכות קשה בשיעור של 100%, אין הצדקה לאור גילה של הנאשמת והיעדר כל עבר תעבורתי לענישה מחמירה.

מידת הפגיעה בערך חברתי מוגן

קדושת החיים וזכותו של כל אדם הנע בדרכים כי אחר לא יפגע בשלמות גופו ובריאותו הינן ערכים חברתיים אשר נפגעו כתוצאה מהתנהגות הנאשמת בפרשה זו.

הנאשמת פגעה אגב נהיגה בהולכת רגל שחצתה כביש במעבר חצייה וכתוצאה מכך שברה הולכת הרגל את עצם האגן.

רף הפציעות שנגרמו ונסיבות הפגיעה בהולכת רגל על מעבר חצייה, מעלה את מידת הפגיעה בערכים המוגנים לעיל לרף שאינו נמוך אך גם אינו חורג מגבולות בינוני.

קביעת מתחם הענישה -

רף הרשלנות במקרה זה הינו בינוני-נמוך שכן לא מיוחסת לנאשמת נהיגה במהירות חריגה או יציאה לעקיפה מסוכנת אגב הכניסה לשטח מעבר החצייה עליו חצתה הולכת הרגל.

הרשלנות היא אמנם רגעית כפי שטענה ב"כ הנאשמת, אך מיקום הפגיעה על מעבר החצייה אינו מאפשר הגדרה של רשלנות ברף נמוך.

סקירת פסיקה רלוונטית לצורך קביעת המתחם:

מתחם הענישה לעבירות של נהיגה רשלנית בגינה נגרמה תאונת דרכים עם חבלות של ממש כולל רכיב פסילת רישיון נהיגה לתקופה שנעה על פי רוב החל משלושה חודשים עד מספר שנים [עיין: עפ"ת 40943-03-14 שגיא נגל נ' מ"י, הש' ר. בן-יוסף (3.4.14), עפ"ת 10348-03-14 מרים לוגסי נ' מ"י, הש' ר. בן-יוסף (13.3.14), עפ"ת 46532-03-13 משה אדזיאשוילי נ' מ"י, הש' כ. סעב (1.6.13), עפ"ת 7802-03-13 דדו נ' מ"י, הש' כ. סעב, (2.6.13)].

אם רף הרשלנות גבוה או אם מתלוות עבירות חמורות נוספות הנעוצות בבסיס הרשלנות או אם תוצאות התאונה קשות באופן חריג המחייב שיקום ארוך - תקופת הפסילה ממושכת יותר.

ככל שרף החומרה עולה רף הענישה עולה וכשהתוצאות קשות במיוחד גם הוטלו עונשי מאסר בנוסף לרכיב הפסילה החל ממאסר על תנאי ועד מאסר בן מספר חודשים (עיין: עפ"ת 17608-04-10 אורי מכלוף נ' מ"י, ש' ח.בן עמי, (8.8.10), עפ"ת 2235-04-13 אלינור בוארון נ' מ"י, הש' ט. חיימוביץ', 16.12.13).

יחד עם זאת, כאשר רף הרשלנות נמוך או שרף החבלות שנגרמו אינו חמור, נגזרה ענישה שקרובה או זהה לחלקו הנמוך של המתחם שהוצג לעיל:

ברע"פ 1420/13 **איגור זורקובסקי נ. מ"י** נותרה על כנה ענישה של 7 חודשי פסילה בפועל, בגין גרימת תאונת דרכים תוך גרימת חבלות של ממש להולכת רגל בדמות שברים בכף רגלה.

ברע"פ 7195/15 טשסלי מיכאל נגד מדינת ישראל פגע נהג בהולכת רגל שחצתה כביש בסמול למעבר חצייה וגרם לה לחבלות גוף קשות הכוללות שברים מרוסקים באגן ובמקומות נוספים בגופה. בית המשפט קבע כי שהות הולכת הרגל 2.15 שניות על הכביש טרם נפגעה מצדיקה את הרשעת הנאשם ובתי משפט מחוזי ועליון לא התערבו בקביעה זו

תוך שאשרו כעונש ראוי (כאשר הרשלנות אינה גבוהה) ענישה הכוללת 3 חודשי פסילה בפועל, התואמת לענישת המינימום הקבועה בחוק.

מתחם הענישה שנקבע בפרשה זו נע בין 3 חודשי פסילה ועד ל- 12 חודשים.

ניתוח רף הרשלנות בפרשה זו, על רקע אופי החבלות שנגרמו כתוצאה מרשלנות הנאשמת יחד עם ניתוח הפסיקה והענישה הנוהגת מוביל אותי למסקנה לפיה מתחם הענישה הראוי בפרשה זו נע בין 3 חודשי פסילה ועד 8 חודשים.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה -

כאמור לעיל, רשלנות הנאשמת במקרה זה רגעית ולא יוחסו לה עבירות נוספות כגון נהיגה במהירות מופרזת או המצאות במצב משנה תודעה בזמן התאונה.

הנאשמת לא הבחינה בזמן בהולכת הרגל המבוגרת שחצתה כביש במעבר חצייה, פגעה בה, וכתוצאה מאותה הפגיעה נגרם להולכת הרגל שבר בעצם האגן.

מתעודות רפואיות שהגישה ההגנה עולה כי בבדיקת CT שבוצעה לנפגעת לא נמצאה חבלת ראש שהותירה פגיעה ממשית (או חבלה של ממש לגולגולת) ולמעשה עיקר פגיעותיה מסתכמות בחבלה הקשה באגן. בגילה המבוגר של הנפגעת, אין המדובר בפגיעה קלה וברור שפציעתה הסבה לה סבל רב.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה -

הנאשמת בת 70, אלמנה, ערירית, הסובלת מנכות קשה בשיעור של 100%.

נכות הנאשמת נובעת משברים בגבה והיא עברה גם שני התקפי לב.

מאחר והנאשמת חיה לבדה ללא כל סיוע, היא נעזרת ברכבה לצורך תפקוד בסיסי וללא רכב תפקודה יהיה מורכב מאד עד בלתי אפשרי.

לנאשמת רישיון נהיגה משנת 1978 ובארבעים ושנים שנות נהיגה אין לחובתה כל עבר תעבורתי (למעט הרשעה אחת שהתיישנה).

אף שהאירוע התאונתי התרחש בנובמבר 2017, לא נפסלה הנאשמת מנהלתית, ועד היום לא ביצע כל עבירה נוספת.

מצד אחד, פגיעה בהולך רגל על מעבר חצייה וגרימת חבלות של ממש (גם כאשר הרשלנות רגעית) מצדיקים ענישה מוחשית הכוללת פסילה בפועל לתקופה משמעותית לאור עיקרון ההלימה.

מצד שני, כאשר בנהג זהיר וותיק עסקינן, לא כל רשלנות רגעית צריכה להצדיק את פסילתו לתקופה ארוכה, ובהינתן

שבאדם מבוגר ונכה עסקינן, נכונה תהיה ענישה בחלקו הנמוך של מתחם הפסילה, אגב החמרה ברכיבי ענישה שהם צופי פני עתיד.

אני סבור כי בשקלול הנסיבות לחומרה ולקולה נכון יהיה לקבל את עמדת המדינה ככל שהדבר קשור לרכיב המאסר המותנה, הפסילה המותנית והפסילה בפועל (למעט משך הפסילה המבוקשת).

אני סבור כי תקופת פסילת המינימום הקבועה בחוק לצד רכיב הולם של מאסר מותנה, פסילה מותנית והתחייבות כספית יענו על עקרון ההלימה בפרשה זו.

אדגיש כי כל ענישה שתיגזר לא תחזיר "הגלגל לאחור" ולא תרפא את פגיעות הולכת הרגל לגביון הביעה הנאשמת צער עמוק.

ענישת הנאשמת במקרה ספציפי זה צריכה להיות מידתית ולהתאים הן לנסיבות ביצוע העבירות והן לנסיבות המיוחדות של הנאשמת כפי שהוסבר על ידי לעיל.

לפיכך הנני דן את הנאשמת לעונשים הבאים:

א. הנאשמת תצהיר ותתחייב בפני בית המשפט כי תמנע מביצוע העבירה בניגוד לסעיף 62(2) בפקודת התעבורה (בהקשר עם גרימת תאונה בה נגרמו חבלות של ממש) וזאת במשך שנה מהיום.

ככל שתבצע הנאשמת עבירה זו תוך שנה מהיום, מתחייבת היא בזאת לשלם למדינה סך של 5000 ₪ או תרצה 5 ימי מאסר תמורת סכום זה. בית המשפט רושם לפניו את התחייבות הנאשמת כמתואר לעיל בקולה.

ב. הנני פוסל את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק את רישיון הנהיגה לתקופה של 3 חודשים.

רישיון הנהיגה יופקד תוך 120 יום מהיום במזכירות בית המשפט ואם לא תעשה כן תחשב

הנאשמת פסולה מלנהוג אך פסילתה לא תימנה.

ג. הנני פוסל את הנאשמת מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על

תנאי למשך 3 שנים.

ד. הנני גוזר על הנאשמת 2 חודשי מאסר אשר ירוצו במידה והנאשמת תבצע ותורשע בביצוע עבירה של גרימת תאונה בה נגרמו חבלות של ממש כתוצאה מנהיגה בקלות ראש והכל תוך 1 שנים מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, כ"א אב תש"פ, 11 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.